

РЕШЕНИЕ

№ 434

гр. Пловдив, 01.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, III НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на седемнадесети януари през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Силвия Л. Алексиева

при участието на секретаря Жулиета П. Колева
като разгледа докладваното от Силвия Л. Алексиева Административно
наказателно дело № 20215330207618 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление /НП/ №
606637-F613371/15.10.2021 г. на заместник директор на ТД на НАП Пловдив,
с което на „Електролюкс Т. и синове“ ООД, ЕИК 115812097, със седалище и
адрес на управление *** на основание чл. 182, ал. 1 от ЗДДС е наложена
имуществена санкция в размер на 38 918,30 лв. за нарушение на чл. 124, ал. 5
от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/.

Жалбоподателят „Електролюкс Т. и синове“ ООД, чрез процесуалния си
представител, моли да се отмени НП като неправилно и незаконосъобразно,
тъй като се твърди по-късното получаване на кредитното известие.

Въззиваемата страна ТД на НАП Пловдив, чрез процесуалния си
представител, моли съда да потвърди НП като правилно и законосъобразно.

Съдът като съобрази доказателствата по делото поотделно и в тяхната
съвкупност прие за установено следното:

Жалбата е подадена в срок и изхожда от лицето, което е санкционирано,
поради което се явява допустима, а разгледана по същество е основателна.

*От събраните доказателства се установява следната фактическа
обстановка:*

Електролюкс Т. и синове ООД било лице регистрирано по ЗДДС и било
получател по фактура № 0003197701/29.06.2020 г., с която от „АББ Пауър
гридс България“ ЕООД получил доставка на оборудване по договор SY
20180630 от 29.06.2018 г. Фактурата е била отразена в отчетните регистри на
дружеството и същото е ползвало данъчен кредит в размер на посоченото
ДДС.

На 31.12.2020 г. от „АББ Пауър гридс България“ ЕООД било издадено

кредитно известие № 3199845 от същата дата, с данъчна основа -194591,52 лв. и - 38 918,30 лв. ДДС. Видно от Писмо изх. № СФ 51/29.03.2021 г. същото не било предоставено навреме на „Електролукс Т. и синове“ ООД за разлика от останалите кредитни известия.

На 13.01.2021 г. била подадена СД 16004546844/13.01.2021 г. където издаденото от АББ Пауър Гридс България кредитно известие не било отразено в дневника за покупки, което довело до определен в по-малък размер ДДС за внасяне с 38 918,30 лв. Кредитното известие било отразено в дневника за покупки за данъчен период –месец март 2021 г. в СД № 16004636572/13.04.2021 г.

При извършването на проверка на Електролукс Т. и синове ООД от страна на *** П.Б., същата на 07.04.2021 г., е установила нарушението и на 26.05.2021 г. в присъствието на представител на Електролукс Т. и синове ООД съставила АУАН и го връчила. В тридневен срок жалбоподателят депозирал възражения.

Същите били взети предвид и било съставено процесното наказателно постановление, срещу дружеството, с което му била наложена имуществена санкция в размер на 38 918,30 лв. за нарушение на чл. 124, ал. 5 от ЗДДС и чл.182 ал.1 от ЗДДС.

Описаната фактическа обстановка се установява от показанията на св. Б.—***, както и от приложените към административнонаказателната преписка писмени доказателства, надлежно приобщени към доказателствения материал по делото, включително АУАН № F613371/26.05.2021, пълномощно, възражение, писмо от Електролукс Т. и синове ООД до ТД на НАП, кредитно известие № 0003199845, Фактура № 0003197701/29.06.2020 г., приемо-предавателен протокол, договор от 29.06.2018 г.ведно с приложение 1, СД по ЗДДС за данъчен период 12/2020 г., ведно с отчетните регистри, СД по ЗДДС за данъчен период 12/2020 г., СД по ЗДДС за данъчен период 03/2021 г., оправомощителна заповед ЗЦУ-1149/25.08.2020 г., писмо от „АББ Пауър гридс България“ ЕООД до „Електролукс Т. и синове“ ООД изх. № СФ 51/29.03.2021 г., платежно нареждане за бюджетен превод 25.06.2021 г., заявление по чл. 169 ал. 4 от ДОПК, Акт за установяване на задължение от 22.06.2021 г.

Разпитана в съдебно заседание св. Б. поддържа констатациите в АУАН и съдът намира показанията ѝ за обективни, логични, непротиворечиви и в пълно съответствие с приетите по делото писмени доказателства, поради което им дава вяра. Същите съответстват на представените писмени доказателства – договори, първични счетоводни документи и справки декларации.

Доказателствата в своята съвкупност чертаят една безпротиворечива фактическа обстановка, по която и самите страни не спорят.

При така установеното от фактическа страна, съдът приема следното от правна страна.

По спазването на процедурата:

При съставяне на АУАН и издаване на атакуваното НП са спазени изискванията, визирани в разпоредбите на чл.42 и чл.57 от ЗАНН. Не се

констатираха нарушения на процедурата по съставянето на АУАН и НП, който да са съществени и да опорочават административнонаказателното производство, самите актове или да нарушават правата на нарушителя.

Актът е съставен изцяло в съответствие с разпоредбата на чл.42 от ЗАНН, като нарушението е изчерпателно описано и подробно са посочени обстоятелствата, при които е извършено то.

Актът е съставен от компетентно лице и в същия е дадена правна квалификация на установеното нарушение.

Постановлението е издадено от компетентен орган в кръга на неговата компетентност, видно от Заповед ЗЦУ-1149/25.08.2020 г. т.1.3 б. „В“ заместниците на териториалните директори на НАП са оправомощени да издават наказателни постановления по чл. 182 от ЗДДС. Постановлението е в предвидената от закона форма, при спазване на материалноправните и процесуални разпоредби и е съобразено с целта на закона. Спазен е срокът по чл. 34 от ЗАНН.

От материалноправна страна:

На базата на всички събрани по делото писмени и гласни доказателства, съдът е на становище, че правилно, както съставителят на акта, така и наказващият орган, са квалифицирали поведението на търговеца Електролукс Т. и синове ООД като нарушение на посочената разпоредба на чл. 124, ал. 5 от ЗДДС, доколкото съгласно диспозицията на същата норма регистрираното лице е длъжно да отрази получените от него кредитни известия в дневника за покупки за данъчния период, през който са издадени, независимо от правилото на чл.124, ал.4 ЗДДС / в приложимата редакция/ - да включи получените данъчни документи най-късно до дванадесетия данъчен период, следващ данъчния период, през който са издадени, но не по-късно от последния данъчен период, в който може да упражни правото си данъчен кредит по чл.72, ал.1 ЗДДС. Съдът обаче намира за неправилно вменяването на задължението на конкретното лице доколкото, за да възникне задължение за включване в отчетните регистри на кредитни известия, не е достатъчно да се установи, че такива са издадени, а е необходимо те и да са получени от данъчно задълженото лице. /в този смисъл Решение № 15442 от 14.12.2020 г. по адм. д. № 8391/2020 на ВАС, Решение № 13290 от 08.12.2015 Г. по адм. д. № 15523/2014 Г., I отд. на ВАС, Решение № 6188 от 25.05.2016 г. по адм. д. № 1952/2015 г., VIII отд. на ВАС, Решение № 16902 ОТ 17.12.2013 г. по адм. д. № 4780/2013 г., VIII отд. на ВАС, Решение № 11769 от 06.11.2015 г. по адм. д. № 4412/2014 г., I отд. на ВАС./ От фактическа страна се установява, че кредитното известие е получено от задълженото лице, през месец март 2021 г. и същото веднага го е включило в дневника за покупки с подадения отчетен регистър за съответния период. Колкото и обективна и безвиновна да е отговорността на юридическото лице то не може да се приеме, че е извършено нарушението без дружеството да е имало обективна възможност да го изпълни. Това не е довело до дългосрочно ощетяване на бюджета, доколкото установеното ДДС за внасяне е внесено във връзка със забавеното кредитно известие е внесено в кратък срок от установяването на задължението. В конкретния случай и съгласно съдебната практика при по-

късното получаване на кредитното известие не се касае за недобросъвестност на търговеца, а за обективна невъзможност за изпълнение на задължение.

Поради това че съдът намира, че задълженото лице е било в обективна невъзможност да изпълни вмененото му задължение, което според практиката на Върховният административен съд възниква с получаването на първичния счетоводен документ от задълженото лице, то издаденото наказателно постановление се явява неправилно и необосновано, поради което следва да се отмени.

За пълнота следва да се посочи, че правилно описаното нарушение е съотнесено към съответстващата му санкционна разпоредба по чл.182 ал.1 от ЗДДС, съдът намира, че правилно административнонаказващият орган е съобразил критериите за оразмеряване на административната санкция по чл.27 от ЗАНН, ако нарушението би било извършено, основният сред които е тежестта на нарушението, като е наложил имуществената санкция в размер на определения в по-малък размер данък от 38 918,30 лв. Правилно е посочена санкционната разпоредба, така че основанията за налагане на санкцията е ясно и разбираемо, посочено по недвусмислен начин и не се нарушават правата на жалбоподателя.

Не са налице основания за прилагане разпоредбата на чл.28 от ЗАНН, т.е. не е налице „маловажен случай” на административно нарушение.

По разноските:

С оглед изхода на спора на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН жалбоподателят има правно на разноски в настоящото производство за представителство от адвокат. Такава претенция е своевременно направена от процесуалния му представител. С оглед фактическата и правна сложност на делото, следва разноски да бъдат присъдени в размер на 1700 лева, което е с по-малко от 3 лева над минимума определен в НМРАВ, съгласно представения договор за правна защита и съдействие, в който изрично е посочено, че сумата по него е платена в брой.

По изложените съображения и на основание чл. 63 ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 606637-F613371/15.10.2021 г. на заместник директор на ТД на НАП Пловдив, с което на „Електролюкс Т. и синове”ООД, ЕИК 115812097, със седалище и адрес на управление *** на основание чл. 182, ал. 1 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 38 918,30 лв. за нарушение на чл. 124, ал. 5 от Закона за данък върху добавената стойност.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите да заплати на „Електролюкс Т. и синове”ООД, ЕИК 115812097, със седалище и адрес на управление *** сумата от 1700 лева, разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му пред Административен съд Пловдив по реда

на АПК.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____